

ИЗДВОЈЕНО МИШЉЕЊЕ

Заштитна мера забране управљања моторним возилом сматра се извршеном када територијално надлежна организациона јединица Министарства унутрашњих послова, на основу правноснажне одлуке суда који је меру изрекао, то возачу саопшти у писаној форми и тај податак евидентира у регистар возача.

Из ове одредбе (члан 202 став 4) Закона о безбедности саобраћаја на путевима произилази да се писано саопштење уручује лично возачу, односно да је обавезно лично достављање.

Одредбе у личном достављању у органима управе (што свакако МУП јесте), прописане су чланом 77 Закона о општем управном поступку, а достављање се врши на следећи начин:

Кад се лице коме достављање треба лично извршити не затекне у стану, достављач ће се обавестити кад и на ком месту га може наћи, па ће му код неког од одраслих чланова његовог домаћинства оставити писмено обавештење да у одређени дан и час буде у свом стану, односно на радном месту ради примања писмена. Ако и после тога достављач не затекне лице коме достављање треба извршити, поступиће тако што ће на вратима стана, пословне просторије или радног места лица коме достављање треба извршити прибити писмено саопштење о томе где се писмено налази и тиме се сматра да је достављање извршено. На саопштењу и на самом писмену које је требало доставити достављач ће означити разлог таквог достављања, као и дан када је саопштење прибио на врата и ставиће свој потпис и тада се сматра да је достављање извршено.

Дакле, инсистирање на достављању обавештења искључиво и само возачу (на основу материјалног закона – ЗОБСА) мимо одредби процесног закона органа управе, би било незаконито и отворило могућност злоупотреба и избегавања од стране кажњеног лица.

СУДИЈЕ:

Мирјана Тукар

Вера Радак

Мирослав Јањетовић